

61 UL 17/2016-6

## U s n e s e n í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Pavla Bachratého a soudců JUDr. Milana Čečotky a JUDr. Petra Sladkého ve věci navrhovatele , nar. , bytem , zastoupeného Mgr. Robertem Cholenským, advokátem se sídlem Bolzanova 461/5, 618 00 Brno, o určení lhůty k provedení procesního úkonu ve věci Okresního soudu Brno – venkov sp. zn. 2 T 43/2012,

### t a k t o :

Návrh, aby byla Okresnímu soudu Brno – venkov ve věci sp. zn. 2 T 43/2012 určena lhůta 3 dnů od doručení usnesení k vrácení navrhovateli věcí, zajištěných při domovní prohlídce provedené dne 9.6.2009 na adrese jeho bydliště , s e z a m í t á .

### O d ů v o d n ě n í :

Návrhem na určení lhůty po provedení procesního úkonu ze dne 17.8.2016 se navrhovatel domáhal určení lhůty tří dnů Okresnímu soudu Brno – venkov k tomu, aby mu v řízení sp. zn. 2 T 43/2012 vrátil věci, zajištěné při domovní prohlídce provedené dne 9.6.2009 na adrese jeho bydliště . Uváděl, že o vrácení těchto věcí bylo pravomocně rozhodnuto usnesením jmenovaného soudu ze dne 22.6.2016, č.j. 2 T 43/2012-10713, ale k vrácení věcí nedošlo a soud obhájci navrhovateli sdělil, že věci se ztratily a soud je hledá. Navrhovatel z těchto okolností vyvozoval, že mu nezbývá nic jiného, než podat návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu.

Návrh předložila dne 22.8.2016 Krajskému soudu v Brně předsedkyně senátu JUDr. Lenka Nekudová spolu se svazky č. 32 a 33 spisu ve věci sp. zn. 2 T 43/2012. Připojila stručné vyjádření, podle něhož návrhu nelze vyhovět, neboť přes žádost nebyly z Krajského soudu v Brně vráceny přílohové krabice s věcmi, o jejichž vrácení bylo rozhodnuto.

Podle § 174a odst. 1 zák. č. 6/2002 Sb. o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů, v platném znění (dále jen „zák.“), má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení. Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není podmíněn podáním stížnosti dle § 164.

Podle § 174a odst. 2 zák. návrh na určení lhůty se podává u soudu, vůči kterému jsou průtahy v řízení namítány. Z návrhu musí být patrné, kdo jej podává (dále jen "navrhovatel"), o jakou věc a jaký procesní úkon se jedná, v čem jsou podle navrhovatele spatřovány průtahy v řízení a čeho se navrhovatel domáhá; dále musí návrh obsahovat označení soudu, vůči němuž směřuje, musí být podepsán a datován.

Podle § 174a odst. 3 zák. soud, vůči němuž jsou namítány průtahy v řízení, postoupí do 5 pracovních dnů ode dne doručení návrh na určení lhůty se svým vyjádřením soudu příslušnému o návrhu rozhodnout; o svém postupu soud navrhovatele informuje. To neplatí, pokud soud provede do 30 dnů ode dne doručení návrhu všechny procesní úkony, u nichž podle navrhovatele dochází k prodlení; v takovém případě se k návrhu dále nepřihlíží, ledaže navrhovatel výslovně ve lhůtě 3 dnů ode dne, kdy se o provedení úkonů dozví, prohlásí, že na návrhu trvá.

Podle § 174a odst. 4 zák. soudem příslušným o návrhu rozhodnout je v občanském soudním a trestním řízení soud nejbližší vyššího stupně, směřuje-li návrh proti okresnímu, krajskému nebo vrchnímu soudu, a Nejvyšší správní soud, směřuje-li návrh proti krajskému soudu ve věci správního soudnictví; směřuje-li návrh proti Nejvyššímu soudu nebo Nejvyššímu správnímu soudu, rozhodne o něm jiný senát tohoto soudu, příslušný podle rozvrhu práce (dále jen „příslušný soud“).

Podle § 174a odst. 5 zák. účastníkem řízení je navrhovatel. Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro řízení o návrhu na určení lhůty přiměřeně ustanovení části první a části třetí občanského soudního řádu.

Podle § 174a odst. 6 zák. příslušný soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty usnesením. Návrh odmítne, byl-li podán někým, kdo není k jeho podání oprávněn, anebo jestliže navrhovatel neopravil nebo nedoplnil řádně návrh v určené lhůtě, jinak o něm rozhodne bez jednání do 20 pracovních dnů ode dne, kdy mu byla věc předložena nebo kdy byl návrh řádně opraven nebo doplněn.

Podle § 174a odst. 7 zák. pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne; stejně tak postupuje, dospěje-li k závěru, že k průtahům v řízení nedochází.

Podle § 174a odst. 8 zák. dospěje-li příslušný soud k závěru, že návrh na určení lhůty je oprávněný, protože s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu dochází v řízení k průtahům, určí lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy; touto

lhůtou je soud, příslušný k provedení procesního úkonu, vázán. Je-li návrh uznán jako oprávněný, hradí náklady řízení o něm stát.

Podle § 174a odst. 9 zák. usnesení, kterým příslušný soud rozhodl o návrhu na určení lhůty, se doručí navrhovateli a soudu, proti němuž byl návrh podán. Proti rozhodnutí soudu o návrhu na určení lhůty nejsou přípustné opravné prostředky.

Krajský soud v Brně se seznámil s podstatnou částí obsahu spisu Okresního soudu Brno – venkov ve věci sp. zn. 2 T 43/2012 a ověřil z něj, že navrhovatel byl účastníkem trestního řízení v pozici obžalovaného, ale rozsudkem uvedeného soudu ze dne 18.3.2014, č.j. 2 T 43/2012-10146, byl obžaloby zproštěn. Na základě tohoto účastenství ale navrhovatel je osobou oprávněnou k podání návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu. Skutečnosti zjištěné ze spisu i z vyjádření JUDr. Aleše Flídra, pověřeného zastupováním místopředsedy Krajského soudu v Brně pro úsek trestní, však brání tomu, aby návrhu mohlo být vyhověno.

Z obsahu svazku č. 33 spisu Okresního soudu Brno – venkov ve věci sp. zn. 2 T 43/2012 krajský soud zjistil, že usnesením předsedkyně senátu Okresního soudu Brno – venkov ze dne 22.6.2016, č.j. 2 T 43/2012-10713, bylo v trestní věci rozhodnuto o tom, že se jmenovanému podle § 80 odst. 1 trestního řádu vrací věci, blíže označené ve výrokové části položkovými čísly a popisem, a to z toho důvodu, že jich již není k dalšímu řízení třeba. Podle odůvodnění usnesení vydal pro trestní řízení věci uvedené v protokolu o provedení domovní prohlídky ze dne 9.6.2009, ale část z nich byla jmenovanému vrácena usneseními Policie České republiky ze dne 26.11.2010 a 10.8.2011. Věci v uvedené dny nevrácené a přitom při domovní prohlídce vydané, byly pojaty do výroku usnesení a o jejich vrácení bylo rozhodnuto na základě žádosti obhájce navrhovatele ze dne 4.3.2016. Závěrem okresní soud citoval ustanovení § 80 odst. 1 trestního řádu a uvedl, že trestní řízení již bylo pravomocně skončeno a poněvadž navrhovatel byl obžaloby v plném rozsahu zproštěn, soud již jeho věci nepotřeboval a nebyly podmínky pro propadnutí nebo zabránění věcí dle § 101 odst. 1 písm. c/ trestního zákona, rozhodla předsedkyně senátu o jejich vrácení. Na usnesení byla vyznačena právní moc s datem nabytí 12.7.2016. Dne 9.8.2016 zaslala předsedkyně senátu Okresního soudu Brno – venkov Mgr. Lenka Nekudová Krajskému soudu v Brně žádost o prošetření nevrácení části spisového materiálu včetně příloh okresního soudu. V ní tvrdila, že spisový materiál ve věci sp. zn. 2 T 43/2012, byl Krajskému soudu v Brně předložen dne 1.9.2015 v řádně chronologicky seřazeném stavu, včetně příloh seřazených dle jednotlivých obžalovaných, přičemž spis obsahoval 32 svazků, 10 krabic s přílohami a dvě krabice s harddisky a 20 CD. Spisový materiál ve věci sp. zn. 2 T 43/2012 byl okresnímu soud vrácen 5.2.2016, ale 24.2.2016 bylo zjištěno, že část spisu i s přílohami nebyla navrhovateli řádně vrácena. Tuto záležitost řešily vedoucí kanceláře okresního a krajského soudu telefonicky, ale bezúspěšně. Na podkladě návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu okresní soud rozhodl o vrácení věcí dne 22.6.2016, ale k realizaci usnesení dojít nemohlo, neboť krajský soud nevrátil dvě krabice s přílohami.

V obsahu trestního spisu se odpověď Krajského soudu v Brně na uvedenou žádost nenachází, ale krajský soud si v řízení o návrhu na určení lhůty vyžádal stanovisko od JUDr. Aleše Flídra, pověřeného zastupováním místopředsedy Krajského soudu v Brně. JUDr. Flídr

ve sdělení z 26.8.2016 poukázal na skutečnosti patrné z obsahu trestního spisu a připustil, že k vrácení věci nedošlo proto, že se věci ztratily, což bylo sděleno obhájci navrhovatele. Konkrétně se jednalo o ztrátu šesti spisových svazků (č. 2, 3, 4, 5, 21 a 22) a dvou krabic příloh, jež obsahovaly věci uvedené v usnesení o jejich vrácení. Při dodatečném hledání byly nalezeny pouze chybějící svazky spisu, ale přílohy se dosud dohledat nepodařilo.

Má-li být respektována nezávislost soudů a soudců při projednávání a rozhodování sporů a jiných právních věcí (čl. 81 a 82 Ústavy České republiky – zák. č. 1/1993 Sb., v platném znění) a zároveň zachováno právo účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů (čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod – zák. č. 2/1993 Sb., v platném znění), pro řízení o návrhu na určení lhůty podle ustanovení § 174a zák. z toho vyplývá, že příslušný soud sice může soudu, vůči němuž návrh směřuje, stanovit lhůtu k provedení procesního úkonu, avšak nesmí porušit jeho (Ústavou a zákonem zaručenou) nezávislost při rozhodování sporu nebo jiné právní věci tím, že by mu nařídil, jaké procesní úkony má za řízení učinit a tedy jak má při projednávání a rozhodování jednotlivé věci konkrétně postupovat. Soud, rozhodující o návrhu na určení lhůty, nemůže uložit soudu příslušnému k projednání věci, aby nepokračoval v průtazích, nýbrž může uložit jen povinnost k provedení takového procesního úkonu, s jehož realizací je soud dle aktuálního stavu řízení v průtahu a jenž je současně návrhem na určení lhůty požadován. Vzhledem k tomu, že smyslem řízení o návrhu na určení lhůty podle ustanovení § 174a zák. je odstranění průtahů v řízení a že nemůže být prostředkem k ovlivnění (předurčení) postupu soudu, vůči němuž návrh směřuje, v řízení a při rozhodování sporu nebo jiné právní věci může příslušný soud stanovit lhůtu jen ve vztahu k takovým procesním úkonům, o jejichž provedení soud, vůči němuž návrh směřuje, již rozhodl (a je v prodlení s jejich provedením) nebo jejichž potřeba provedení - i když o nich dosud nebylo rozhodnuto - je podle obsahu spisu a s přihlédnutím k povaze věci nepochybná a které ve věci stejně musí být podle zákona učiněny (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12.1.2005, sp. zn. 21 Cul 3/2004 – RC 80/2006).

Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v ustanovení § 174a zák., představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem. Nejde o občanské soudní řízení, o trestní řízení soudní nebo o soudní řízení správní, ale o řízení sui generis, jehož smysl (účel) spočívá v tom, že příslušný soud nařídí na návrh účastníka (toho, kdo je stranou řízení) soudu, vůči němuž návrh směřuje (procesnímu soudu), aby ve stanovené lhůtě provedl procesní úkon, u něhož dochází v řízení k průtahům, a že tímto způsobem bude zabráněno dalším průtahům, k nimž by mohlo ve vztahu k tomuto procesnímu úkonu za řízení dojít (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11.1.2011, sp. zn. 21 Cul 6/2010). Toto řízení ale nemůže sloužit k vynucování procesních úkonů, které soud provést nechce (viz náleží pléna Ústavního soudu ze dne 28.4.2005, sp. zn. Pl. ÚS 60/04), resp. k vynucování procesních úkonů, které chce svéhlavě provést jen samotný navrhovatel.

Z ust. § 174a odst. 1 a 8 zák. vyplývá, že základním předpokladem úspěšnosti návrhu na určení lhůty je, že v řízení dotčeném návrhem na určení lhůty dochází k průtahům, které brání projednání věci. Důvodnost návrhu na určení lhůty in concreto je pak dána tehdy,

pokud v řízení dochází k průtahy s realizací takového procesního úkonu, jehož provedení je návrhem požadováno (§ 174a odst. 8 zák.). Procesním úkonem soudu ve smyslu ust. § 174a zák. je třeba rozumět takové rozhodnutí nebo takový úkon, jehož provedení soudem je přípustné podle zák. č. 99/1963 Sb., v platném znění (občanského soudního řádu), zák. č. 292/2013 Sb., v platném znění (zákona o zvláštních řízeních soudních), příp. podle zák. č. 120/2001 Sb., v platném znění (exekučního řádu), zák. č. 141/1961 Sb., v platném znění (trestního řádu) nebo zák. č. 150/2002 Sb., v platném znění (soudního řádu správního). Zákon neobsahuje definici pojmu „průtahy v řízení“, lze ji však vyvodit z judikatury Nejvyššího soudu a Ústavního soudu. Zjednodušeně vzato jde o stav, kdy je soud v řízení delší dobu nečinný, ačkoliv k této nečinnosti nejsou procesní důvody.

Řízení ve věci Okresního soudu Brno – venkov sp. zn. 2 T 43/2012 je sice ve vztahu k návrhovateli již pravomocně skončeno, nicméně z trestního řádu nadále vyplývá nutnost provedení některých procesních úkonů ve vztahu k osobě, jež byla v řízení před soudem zproštěna obžaloby. Proto lze dle názoru krajského soudu institutu návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zák. použít i na situaci, kdy předseda senátu okresního soudu podle § 80 odst. 3 tr. řádu rozhodl o vrácení věcí, jichž není třeba k dalšímu řízení a nepřichází-li v úvahu jejich propadnutí nebo zabrání, tomu, kdo je vydal nebo komu byly odňaty. Samotné vrácení věcí je úkon obmyšlený v ust. § 80 odst. 1 tr. řádu a v předloženém případě není pochyb o tom, že nedošlo k faktickému vrácení právě těch věcí, o jejichž vrácení bylo pravomocně rozhodnuto. Pokud tedy návrhovaatel žádal o vrácení všech věcí, zajištěných při domovní prohlídce provedené dne 9.6.2009 na adrese jeho bydliště , ale okresní soud usnesením ze dne 22.6.2016, č.j. 2 T 43/2012-10713, rozhodl jen o vrácení jejich části, specifikované ve výroku, zatímco jiná část již byla návrhovateli vrácena v roce 2010, resp. 2011 jiným orgánem činným, v trestním řízení, tak pochopitelně ohledně těchto již dříve vrácených věcí byl návrh na určení lhůty neopodstatněný.

Pokud jde o zbývající věci, specifikované ve výroku usnesení Okresního soudu Brno – venkov ze dne 22.6.2016, č.j. 2 T 43/2012-10713, tak ohledně nich krajský soud návrhu na určení lhůty vyhovět nemůže, neboť otálení okresního soudu s jejich navrácením návrhovateli není způsobeno liknavostí okresního soudu a tudíž jeho bezdůvodnými průtahy s provedením procesního úkonu, nýbrž tím, že pro okresní soud se jedná o plnění nemožné (srov. ust. § 2006 o.z.). Nemá-li okresní soud bez své viny k dispozici ani jednu z věcí, o jejichž vrácení rozhodl, pak samotné faktické vrácení návrhovateli samozřejmě nemůže realizovat. S touto skutečností byl návrhovaatel zřejmě srozuměn, přesto přistoupil k podání návrhu na určení lhůty v mylném domnění, že tento prostředek mu může přinést zamýšlený prospěch. Logicky nemůže, když vinou krajského soudu okresní soud nemá k dispozici ani jednu z věcí, jež by měl podle pravomocného usnesení navrátit, tudíž fyzického vydání věcí není schopen. Z těchto důvodů krajský soud podle § 174a odst. 7 zák. návrh zamítl.

Nedojde-li v dohledné době k nalezení věcí, o jejichž vrácení bylo rozhodnuto, pak návrhovateli zřejmě nezbyvá, než se domáhat reparační u Ministerstva spravedlnosti, Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2, postupem podle zák. č. 82/1998 Sb., v platném znění.

**P o u ě n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky.

V Brně dne 12. září 2016

Za správnost vyhotovení:  
Lenka Hložková

JUDr. Pavel Bachratý, v. r.  
předseda senátu